Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική απελευθέρωση και η ν.Κ.Α. **καταγγέλλουν τις τραμπούκικες πρακτικές και τον ξυλοδαρμό 2 φοιτητών μελών της νΚΑ από πολυάριθμη ομάδα μελών της ΑΡΙΣ στην Θεσσαλονίκη**, με αποτέλεσμα να οδηγηθούν οι σύντροφοί μας στο νοσοκομείο. Η επίθεση είχε στόχο την αποτροπή των 2 μελών της νΚΑ να καταθέσουν ψήφισμα στο ΔΣ του συλλόγου φοιτητών Φιλολογίας του ΑΠΘ για συμμετοχή στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο της 24/10 ενάντια στον πόλεμο, τους εξοπλισμούς και την αύξηση της θητείας. Πρόκειται για ένα πρωτοφανές περιστατικό και για πρακτικές που θεωρούν ιδιοκτησία τους το τι «επιτρέπεται» να ψηφιστεί σε ένα σύλλογο, κάτι που μέχρι τώρα έκαναν κατά βάση οι καθεστωτικές παρατάξεις.

Το περιστατικό αυτό **έρχεται ως συνέχεια πολλών αντίστοιχων τραμπουκισμών και βίαιων επιθέσεων** της συγκεκριμένης οργάνωσης το τελευταίο διάστημα, ενάντια σε αγωνιστές πολλών οργανώσεων της αριστεράς, και ιδίως του ΝΑΡ και της νΚΑ. Η **κατρακύλα αυτή της ΑΡΙΣ** σε τέτοιες πρακτικές δείχνει ότι έχει πάρει διαζύγιο από οποιαδήποτε προσπάθεια επαναστατικής ανανέωσης της αριστεράς σε περιεχόμενο, μορφές και πολιτισμό, από την δύσκολη προσπάθεια για την ανεξαρτησία της εργατικής πολιτικής, για την ενίσχυση και αναβάθμιση της μετωπικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και την ανάπτυξη ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος. Αντίθετα διαλέγει την «εύκολη» λύση του αδιέξοδου ακολουθητισμού στο εργατικό κίνημα, είτε προς τον καθεστωτικό συνδικαλισμό ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, είτε προς το ΠΑΜΕ στο όνομα της επαφής με τις μάζες, του εγκλωβισμού σε μια «παραδοσιακή» εθνικό-απελευθερωτική ρητορεία στο αντιπολεμικό κίνημα και σε μια αμιγώς οικονομίστικη παρέμβαση στους κοινωνικούς χώρους. Όλα αυτά βέβαια είναι θεμιτό να είναι ζητήματα πολιτικής αντιπαράθεσης και κριτικής στα πλαίσια του κινήματος, καθώς και η ίδια η αριστερά δεν είναι ενιαία, αλλά πάντα διχάζεται ανάμεσα σε ρεφορμιστικές και επαναστατικές τάσεις. Ακριβώς αυτή η ύπαρξη διαφορετικών πολιτικών απόψεων, γραμμών και σχεδίων καθιστά αναγκαίο τον πολιτικό διάλογο, την αντιπαράθεση και την ανταλλαγή απόψεων ακόμα και με υψηλούς τόνους αν χρειάζεται, αλλά πάντα στα πλαίσια του εργατικού πολιτισμού. Δυστυχώς **η ΑΡΙΣ ως απάντηση στα πολιτικά της αδιέξοδα έχει επιλέξει μια διαρκώς αυξανόμενη κουλτούρα βίας**, που αναπαράγει προς πάσα κατεύθυνση ως μέσο για να επιβάλλει τις απόψεις της.

Ενδεικτικά *αναφέρουμε*: – Επιθέσεις και σπρωξίματα σε εργατικές και λαϊκές διαδηλώσεις προκειμένου να έχουν τον πλήρη έλεγχο της πρώτης αλυσίδας, -Τραμπουκισμοί ενάντια σε αγωνιστές άλλων οργανώσεων της αριστεράς και αρπαγή του κοινού πανό στο

συλλαλητήριο στις 9/7 ενάντια στο νόμο απαγόρευσης των διαδηλώσεων λίγα λεπτά πριν την αστυνομική καταστολή, – Τραμπουκισμοί ενάντια σε άλλες αριστερές οργανώσεις για τη διάταξη της διαδήλωσης στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Κερατσίνι στις 18/9, – Επίθεση μπροστά στην αστυνομία σε αγωνιστές που κρατούσαν το κοινό πανό των αριστερών οργανώσεων που καλούσαν στην πορεία ενάντια στο Πομπέο στην Αθήνα στις 28/9, προκειμένου να μπει μπροστά το μπλοκ στο οποίο ήταν στην πρώτη σειρά. Αυτές οι επιθέσεις εξελίσσονται αρκετές φορές και με την εργαλειακή χρησιμοποίηση πανό φοιτητικών συλλόγων φανερώνοντας την ιδιοκτησιακή λογική της συγκεκριμένης οργάνωσής για τις διαδικασίες του μαζικού κινήματος.

Η βία από πλευράς τους κλιμακώνεται με στοχευμένες επιθέσεις σε μέλη της νΚΑ. Στο μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Εφετείο στις 7/10 πάλι μέλη της ΑΡΙΣ, ανάμεσά τους και κάποια που δεν έχουν καμιά σχέση με το φοιτητικό κίνημα, χτύπησαν φοιτητή μέλος της ν.Κ.Α. επιδιώκοντας να έχουν το μονοπώλιο στη συγκρότηση του μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων, μη αναγνωρίζοντας το δικαίωμα άλλοι φοιτητές που δεν είναι μέλη της ΑΡΙΣ να βρίσκονται σε αυτά τα μπλοκ και να έχουν λόγο. Ενώ πρωτοφανές περιστατικό αποτέλεσε η χουλιγκάνικη βίαια επίθεσή της ΑΡΙΣ σε μέλη της νΚΑ στο Φεστιβάλ Αναιρέσεων στη Γεωπονική το 2019.

Η συχνότητα και επανάληψη τέτοιων γεγονότων δείχνουν ότι η συγκεκριμένη οργάνωση πιστεύει ότι θα επιβάλει την αντίληψη της με την επιβολή της βίας και των τραμπουκισμών. Είναι γελασμένη. Η υιοθέτηση αυτών των εκφυλιστικών πρακτικών δεν έχει καμιά σχέση με την αριστερά. Αντίθετα, **αυτές οι ενέργειες εκθέτουν την μαχόμενη αριστερά και τις πρωτοπόρες τάσεις του κινήματος στα μάτια του κόσμου που θέλει να παλέψει και να αγωνιστεί**. Η επίκληση προφάσεων και ψευδών περιστατικών από μεριάς τους δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να θολώσει τα νερά, να αποσείσει τις ευθύνες τους ή να πετύχει στάση ανοχής και ουδετερότητας από αγωνιστές και από τις άλλες δυνάμεις της αριστεράς οι περισσότερες από τις οποίες ήταν μάρτυρες ή έχουν υποστεί τους τραμπουκισμούς τους.

Εμείς από την πλευρά μας ως ΝΑΡ και ν.Κ.Α. δηλώνουμε αποφασισμένοι να επιμείνουμε στον δύσκολο δρόμο της ριζικής ανασυγκρότησης του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος, πλευρά του οποίου χρειάζεται να είναι και η ανατρεπτική κοινή δράση των οργανώσεων της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής αριστεράς και η οικοδόμηση μιας μαζικής και μαχητικής αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς που θα αντιμετωπίσει τη νέα επίθεση του κεφαλαίου και την πολύπλευρη κρίση. Φυσικά, σε αυτή την υπόθεση **δεν έχουν θέση και δεν μπορούν να γίνονται ανεκτές λογικές**

τραμπουκισμού και οι φορείς τους.

Καλούμε κάθε αριστερό άνθρωπο, κάθε αριστερή οργάνωση και τις συλλογικότητες του κινήματος να μην δείξουν καμιά ανοχή σε τέτοιες ενέργειες, να καταδικάσουν αυτή την αντίληψη και να απομονώσουν αυτές τις πρακτικές και τους φορείς τους. Ας είναι καθαρό σε όλους πως, όσον μας αφορά, δεν θα επιτρέψουμε να υπάρξουν ξανά τέτοιου τύπου επιθέσεις και συμπεριφορές.

22 Οκτωβρίου 2020

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση